

¹إِحْمَدُوا الرَّبَّ لِأَنَّهُ صَالِحٌ، لِأَنَّ إِلَى الْإَبَدِ رَحْمَتُهُ.² لِيَقُلْ
مَقْدُوبُ الرَّبِّ، الَّذِينَ قَذَاهُمْ مِنْ يَدِ الْعُدُوِّ³ وَمِنْ الْبُلْدَانِ
جَمَعَهُمْ، مِنَ الْمَشْرِقِ وَمِنْ الْمَغْرِبِ، مِنَ الشَّمَالِ وَمِنْ
الْبَحْرِ.⁴ تَأْهُوا فِي الْبَرِّيَّةِ، فِي قَفَرٍ بِلَا طَرِيقٍ، لَمْ يَجِدُوا
مَدِينَةً سَكَنَ.⁵ جِيَاعٌ، عَطَاشٌ، أَيْضاً أَعْيَتْ أَنْفُسُهُمْ
فِيهِمْ.⁶ قَصَرَحُوا إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ فَأَنْقَذَهُمْ مِنْ
سَدَائِدِهِمْ،⁷ وَهَدَاهُمْ طَرِيقاً مُسْتَقِيماً لِيَذْهَبُوا إِلَى مَدِينَةٍ
سَكَنَ.⁸ فَلِيَحْمَدُوا الرَّبَّ عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَتَبَيَّنَ
أَدَمَ،⁹ لِأَنَّهُ أَشْبَعَ تَفْساً مُسْتَهْيَةً وَمَلَأَ تَفْساً جَائِعَةً خُبْزاً.¹⁰
الْجَالِسُونَ فِي الظُّلْمَةِ وَظِلَالِ الْمَوْتِ، مُوثَقِينَ بِالذُّلِّ
وَالْحَدِيدِ،¹¹ لِأَنَّهُمْ عَصَوْا كَلَامَ اللَّهِ وَأَهَانُوا مَسُورَةَ الْعَلِيِّ،
فَأَذَلَّ قُلُوبَهُمْ يَتَعَبٍ، عَثَرُوا، وَلَا مَعِينَ.¹² ثُمَّ صَرَخُوا إِلَى
الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ فَخَلَّصَهُمْ مِنْ سَدَائِدِهِمْ،¹³ أَخْرَجَهُمْ مِنَ
الظُّلْمَةِ وَظِلَالِ الْمَوْتِ، وَقَطَعَ قُبُودَهُمْ.¹⁴ فَلِيَحْمَدُوا الرَّبَّ
عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَتَبَيَّنَ أَدَمَ،¹⁵ لِأَنَّهُ كَسَّرَ مَصَارِيعَ
نُحَاسٍ وَقَطَعَ عَوَاصِرَ حَدِيدٍ.¹⁶
¹⁷وَالْجَهَّالُ مِنْ طَرِيقِ مَعْصِيَتِهِمْ وَمِنْ آثَامِهِمْ
يُذَلُّونَ.¹⁸ كَرِهَتْ أَنْفُسُهُمْ كُلَّ طَعَامٍ وَافْتَرَسُوا إِلَى أَبْوَابِ
الْمَوْتِ.¹⁹ قَصَرَحُوا إِلَى الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ فَخَلَّصَهُمْ مِنْ
سَدَائِدِهِمْ،²⁰ أَرْسَلَ كَلِمَتَهُ فَسَقَاهُمْ وَتَجَّاهُمْ مِنْ
تَهْلُكَاتِهِمْ.²¹ فَلِيَحْمَدُوا الرَّبَّ عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَتَبَيَّنَ
أَدَمَ،²² وَلِيَذْبَحُوا لَهُ ذَبَائِعَ الْحَمْدِ، وَلِيُعْطُوا أَعْمَالَهُ بِتَرْتُّمٍ.
²³الَّتَارِلُونَ إِلَى الْبَحْرِ فِي السُّفُنِ، الْعَامِلُونَ عَمَلاً فِي
الْمِيَاهِ الْكَثِيرَةِ،²⁴ هُمْ رَأَوْا أَعْمَالَ الرَّبِّ وَعَجَائِبَهُ فِي
الْعُمُقِ.²⁵ أَمَرَ فَأَهْجَأَ رِيحاً غَاصِفَةً فَزَفَعَتْ
أَمْوَاجَهُ.²⁶ يَضَعُدُونَ إِلَى السَّمَاءَاتِ، يَهَيِّطُونَ إِلَى
الْأَعْمَاقِ، دَابَّتْ أَنْفُسُهُمْ بِالسَّعَاءِ.²⁷ يَتَمَائِلُونَ وَيَتَرْتَحُونَ
مِثْلَ السَّكْرَانِ، وَكُلُّ حِكْمَتِهِمْ ابْتَلَعَتْ.²⁸ فَيَصْرُخُونَ إِلَى
الرَّبِّ فِي ضَيْقِهِمْ، وَمِنْ سَدَائِدِهِمْ يُخَلِّصُهُمْ.²⁹ يَهْدِي
الْعَاصِفَةُ فَتَسْكُنُ، وَتَسْكُنُ أَمْوَاجُهَا.³⁰ فَيَفْرَحُونَ لِأَنَّهُمْ
هَدَأُوا، فَيَهْدِيهِمْ إِلَى الْمَرْقَا الَّذِي يُرِيدُونَهُ.³¹ فَلِيَحْمَدُوا
الرَّبَّ عَلَى رَحْمَتِهِ وَعَجَائِبِهِ لِيَتَبَيَّنَ أَدَمَ،³² وَلِيَرْفَعُوهُ فِي
مَجْلِعِ السَّعْبِ وَلِيُسَبِّحُوهُ فِي مَجْلِسِ الْمَسَاحِ.
³³يَجْعَلُ الْإِنْهَارَ قَفَّاراً وَمَجَارِيَ الْمِيَاهِ مَعْطِشَةً،³⁴ وَالْأَرْضَ
الْمُتْمِرَةَ سَبْخَةً مِنْ شَرِّ السَّاكِنِينَ فِيهَا.³⁵ يَجْعَلُ الْقَفَرَ
عَدِيرَ مِيَاهٍ وَأَرْضاً يَتَابِعُ مِيَاهُ.³⁶ وَيُسْكِنُ هُنَاكَ الْجِيَاعَ
فَيَهَيِّئُونَ مَدِينَةً سَكَنَ.³⁷ وَيَبْرَرُّونَ حُقُولاً وَيَغْرِشُونَ

¹Danket dem HERRN; denn er ist freundlich, und seine Güte währet ewiglich.² So sollen sagen, die erlöst sind durch den HERRN, die er aus der Not erlöst hat³ und die er aus den Ländern zusammengebracht hat vom Aufgang, vom Niedergang, von Mitternacht und vom Meer.⁴ Die irrgingen in der Wüste, in ungebahntem Wege, und fanden keine Stadt, da sie wohnen konnten,⁵ hungrig und durstig, und ihre Seele verschmachtete;⁶ die zum HERRN riefen in ihrer Not, und er errettete sie aus ihren Ängsten⁷ und führte sie einen richtigen Weg, daß sie gingen zur Stadt, da sie wohnen konnten:⁸ die sollen dem HERRN danken für seine Güte und für seine Wunder, die er an den Menschenkindern tut,⁹ daß er sättigt die durstige Seele und füllt die hungrige Seele mit Gutem.¹⁰ Die da sitzen mußten in Finsternis und Dunkel, gefangen in Zwang und Eisen,¹¹ darum daß sie Gottes Geboten ungehorsam gewesen waren und das Gesetz des Höchsten geschändet hatten,¹² dafür ihr Herz mit Unglück geplagt werden mußte, daß sie dalagen und ihnen niemand half;¹³ die zum HERRN riefen in ihrer Not, und er half ihnen aus ihren Ängsten¹⁴ und führte sie aus der Finsternis und Dunkel und zerriß ihre Bande:¹⁵ die sollen dem HERRN danken für seine Güte und für seine Wunder, die an den Menschenkindern tut,¹⁶ daß er zerbricht eiserne Türen und zerschlägt eiserne Riegel.¹⁷ Die Narren, so geplagt waren um ihrer Übertretung willen und um ihrer Sünden willen,¹⁸ daß ihnen ekelte vor aller Speise und sie

كُرُومًا فَتَضَعُ تَمَرَ عَلَيَّ.³⁸ وَيُبَارِكُهُمْ فَيَكْثُرُونَ جِدًّا وَلَا
يُقَلِّلُ بِهَائِمَهُمْ.³⁹ ثُمَّ يَقْلُونَ وَيَتَحَنُّونَ مِنْ صَعَطِ الشَّرِّ
وَالْحُزَنِ.⁴⁰ يَسْكُبُ هَوَانًا عَلَى رُؤُسَاءِ وَيُضِلُّهُمْ فِي تَبَعِ بِلَا
طَرِيقٍ،⁴¹ وَيُعَلِّي الْمُسْكِينَ مِنَ الدَّلِّ وَيَجْعَلُ الْقَبَائِلَ مِثْلَ
قُطْعَانِ الْعَتَمِ.⁴² يَرَى ذَلِكَ الْمُسْتَقِيمُونَ فَيَفْرَحُونَ، وَكُلُّ
إِنَّم يَسُدُّ قَاهُ.⁴³ مَنْ كَانَ حَكِيمًا يَحْفَظْ هَذَا وَيَتَعَقَّلْ
مَرَاجِمَ الرَّبِّ.

todkrank wurden;¹⁹ die riefen zum HERRN in ihrer Not, und er half ihnen aus ihren Ängsten,²⁰ er sandte sein Wort und machte sie gesund und errettete sie, daß sie nicht starben:²¹ die sollen dem HERRN danken für seine Güte und für seine Wunder, die er an den Menschenkindern tut,²² und Dank opfern und erzählen seine Werke mit Freuden.²³ Die mit Schiffen auf dem Meer fuhren und trieben ihren Handel in großen Wassern;²⁴ die des HERRN Werke erfahren haben und seine Wunder im Meer,²⁵ wenn er sprach und einen Sturmwind erregte, der die Wellen erhob,²⁶ und sie gen Himmel fuhren und in den Abgrund fuhren, daß ihre Seele vor Angst verzagte,²⁷ daß sie taumelten und wankten wie ein Trunkener und wußten keinen Rat mehr;²⁸ die zum HERRN schrieen in ihrer Not, und er führte sie aus ihren Ängsten²⁹ und stillte das Ungewitter, daß die Wellen sich legten³⁰ und sie froh wurden, daß es still geworden war und er sie zu Lande brachte nach ihrem Wunsch:³¹ die sollen dem HERRN danken für seine Güte und für seine Wunder, die er an den Menschenkindern tut,³² und ihn bei der Gemeinde preisen und bei den Alten rühmen.³³ Er machte Bäche trocken und ließ Wasserquellen versiegen,³⁴ daß ein fruchtbar Land zur Salzwüste wurde um der Bosheit willen derer, die darin wohnten.³⁵ Er machte das Trockene wiederum wasserreich und im dürrn Lande Wasserquellen³⁶ und hat die Hungrigen dahingesetzt, daß sie eine Stadt zurichten, da sie wohnen konnten,³⁷ und Äcker besäen und

Weinberge pflanzen möchten und die jährlichen Früchte gewinnen.³⁸ Und er segnete sie, daß sie sich sehr mehrten, und gab ihnen viel Vieh.³⁹ Sie waren niedergedrückt und geschwächt von dem Bösen, das sie gezwungen und gedrunken hatte.⁴⁰ Er schüttete Verachtung auf die Fürsten und ließ sie irren in der Wüste, da kein Weg ist,⁴¹ und schützte den Armen vor Elend und mehrte sein Geschlecht wie eine Herde.⁴² Solches werden die Frommen sehen und sich freuen; und aller Bosheit wird das Maul gestopft werden.⁴³ Wer ist weise und behält dies? So werden sie merken, wie viel Wohltaten der HERR erzeugt.